

<http://aficccat.org/spip.php?article12901>

Caravana Obrint Fronteres Itàlia 2018

- Àmbits d'actuació - Acció Social - Àrea d'Immigració -

Date de mise en ligne : diumenge 22 de juliol de 2018

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

Des de fa 3 anys durant el mes de Juliol diverses entitats i individus de diferents territoris de l'Estat Espanyol s'organitzen sota el paraigua de la Caravana Abriendo Fronteras (que a Catalunya actua sota el nom Caravana Obrint Fronteres) per denunciar la mort de tantes i tantes persones durant el procés de migració.

Com anys anteriors el destí és un territori fronterer on el seus governants més enllà de propiciar l'acollida de les persones migrades, viola sistemàticament els drets de cadascun dels individus que arriba, desentenenent-se així de les conseqüències de l'espoli que practica aquest en els països d'origen de les persones migrades.

Així doncs, aquest any la caravana tenia per destí Sicília, illa d'arribada on més de 3000 persones durant el 2017 van perdre la vida al mar a través de la ruta Libia-Sicília (<https://www.telesurtv.net/news/Ruta-Libia-Sicilia-la-mas-mortal-para-los-refugiados-20171128-0055.html>), on a més, aquest any les polítiques migratòries italianes s'han endurit des del canvi de govern, amb mesures com no deixar atracar vaixells als ports italians amb persones rescatades a la mar obligant així a altres països que vulguin acollir a les persones rescatades o pressionant a la unió europea per a pagar als països fronterers per crear presons encobertes on redirreccionar les persones migrades que legítimament cerquen un futur millor per a ells i les seves famílies.

Pel que fa a la organització, durant l'any s'han realitzat diverses assemblees, reunions i xerrades on han participat persones de diferents col·lectius i sensibilitats, i entre aquestes destaquem en Victoriano i en Juanjo en representació del grup de Ensorem Fronteres de la CGT, que s'han dedicat en cos i anima per tirar endavant la caravana d'enguany. Fruit de diversos debats que es van tenir en el si de la Caravana Obrint Fronteres, que tenien com a objectiu fomentar la participació en aquesta, l'organització va decidir obrir la possibilitat de crear una Caravana més reduïda que compartís el recorregut del primer cap de setmana. S'ha de tenir en compte que la caravana s'allarga durant 9 dies i aquesta modalitat reduïda, amb el nom de caravana exprés, es limitaria a un recorregut de 3 dies, d'aquesta manera es fa més accessible tant en preu com en vacances de les diferents treballadores que per aquests o altres motius no podien fer el recorregut complet. A més en el sentit de no encarir el preu agraïm des d'aquest article al sindicat de Banca de CGT Barcelona per la donació que va fer possible abaratir costos i la seva implicació en procurar la màxima assistència de gent del sindicat a la caravana.

Així doncs la caravana exprés va fer la primera part del recorregut amb la caravana "completa" que va fer el següent itinerari: 13 de juliol acte de tret de sortida de la Caravana a Salt (Girona), 14 de juliol manifestació a Ventimiglia (frontera franco-italiana) i de tornada per tal de recordar que els nostres avantpassats també van ser refugiades el 15 de juliol es va fer una aturada a la maternitat d'Elna.

Punt de partida: Salt

Des de migdia del divendres 13 de juliol van arribant els grups integrants de la caravana des de diferents punts de l'estat - Euskalèria, amb la seva nombrosa participació, Andalusia, Castella, Madrid i el bus mediterrani amb gent de Balears, País Valencià i Catalunya - Total unes 300 persones disposades a portar fins al sud d'Itàlia la denúncia d'una Europa que defensa els seus privilegis obviant el patiment i la mort de milers de persones que intenten arribar-hi junt amb la reivindicació del dret a la lliure mobilitat i una acollida digna .

Salt, una població on una de cada tres veïnes és immigrant i on, malgrat les expressions de suport i identificació amb les reivindicacions de la Caravana per part de l'alcalde, hi ha una important presència de la xenòfoba i ultradretana PxC , és l'escenari de la primera manifestació que comença a la factoria cultural Coma Cros i acaba al parc del Rec Monar passant pels carrers més centrals del poble que acull amb simpatia les consignes antiracistes.

Al parc ens espera un generós sopar preparat per la gent de l'Espai anti - racista de Salt i Girona acull, seguit d'un concert amb diferents grups gironins. Entre sopar i concert anem retrobant la gent de les anteriors caravanes - moltes de CGT - i coneixent les cares noves. Els col·lectius participants i les organitzacions de suport a la Caravana també prenen l'escenari per llegir els seus manifestos.

Ja de matinada anem recollint i pujant als autocars i furgonetes. L'endemà ens espera un dels punts calents del recorregut.

Ventimiglia: una frontera interior que vol ser inexpugnable

Baixem dels autocars amb cara de son i a mida que ens anem movent per la ciutat ens adonem que formem part d'un grup molt més nombrós, format per gent arribada de diferents punts de França i Itàlia. La calor es fa notar però les ganes de muntar una gran mani, encara més.

Aquesta ciutat fronterera, o més aviat els seus polítics, es mostren hostils a la presència d'immigrants fins al punt que l'ajuntament fa temps que va emetre un bàndol prohibint al veïnat donar menjar als joves subsaharians que estan vivint al carrer esperant el moment de passar cap a França. I els joves majoritàriament, prefereixen quedar-se als carrers o dormint sota el pont de les vies del tren per tal d'evitar l'assetjament policial que és norma al "Centre d'acollida" situat a 5 kilòmetres de la població. Així i tot, trobem a Ventimiglia i als pobles propers, veïnes que fan tota mena de suport als migrants, ja sigui de manera individual com la Delia, propietària del bar Hobbit , on els menors i les dones embarassades poden menjar de franc i la resta d'immigrants a uns preus molt mòdics; ja sigui de manera col·lectiva com la xarxa convocant de la manifestació, Progetto 20K.

La manifestació esdevé la més gran que ha vist Ventimiglia, amb més de 6000 participants que no parem de cridar i cantar - perquè la música no falta - consignes contra la brutalitat de les polítiques migratòries de la Unió europea i les actuacions del govern italià que no fa més que aplicar- les sense pal·liatius. Unes 4 hores de recorregut extens per dins i fora del poble, fins i tot travessant un túnel on la barreja de fosc i el ressò de la música donen més força a les consignes.

L'endemà, fullejant la premsa local, veiem que l'evidència d'una manifestació nombrosa i "sense incidents" ha obert una petita bretxa en el discurs oficial. La caravana continua per fer més gran aquesta bretxa. La gent de l'express agafem el camí de tornada.

Una aturada a la Maternitat d'Elna

De tornada cap a casa, les 18 persones de la caravana express ens aturem a Argelers, un dels pobles on la memòria ens fa patent el nostre passat com a refugiades.

Visitem la maternitat que va muntar l'Elisabeth Eidenbenz - amb el suport d'altres dones - per oferir un espai d'acollida i dignitat on les refugiades de la guerra civil espanyola poguessin parir i tenir cura dels seus petits. Ben segur que iniciatives com aquesta s'havien d'enfrontar, com ara, amb la xenofòbia i el rebuig del discurs dominant.

Ensorem Fronteres - CGT

